

[Formanden.]

marks kommunistiske Parti foreslaaet her i Tinget, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Denne Paastand indgaar nu i Forhandlingerne.

Aksel Larsen: Vi er nødsagede til paa denne Maade at betjene os af Forretningsordenens Bestemmelser paa Grund af den Maade, hvorpaa Regeringen og Regeringspartierne mener det forsvarligt og rigtigt at haandhæve Forretningsordenen over for os. Vi har for lang Tid siden her i Tinget forelagt Lovforslag om Hjelpeforanstaltninger for de arbejdsløse og om Ophævelse af 10 Maaneders Bestemmelsen, men vi har ikke kunnet faa dem behandlet, vi har ikke engang kunnet faa Lov til at forelægge det sidste af os anmeldte Lovforslag.

Motiveringen for Dagsordenen kunde i og for sig være ganske kort, Dagsordenen taler for sig selv, og intet Menneske, selv ikke her i dette Ting, der vil gøre Regnskabet ærligt op, kan undgaa at komme til det Resultat, at Hjelpeforanstaltninger er nødvendige. Nu ved jeg imidlertid, at denne Forudsætning for Behandling af de arbejdsløses Sag her i dette Ting ikke er til Stede, og derfor er det altsaa nødvendigt at sige et Par Ord til Motivering.

Man har gennem hele dette Aar praktisk talt intet gjort fra Statens Side for de arbejdsløse. De er henvist til den ordinære Understøttelse, i de vanskeligste Tilfælde daarligt suppleret med Hjælp fra Kommunernes sociale Udvalg, og naar den hører op, er de henvist til disse sociale Udvalgs og Socialkontorernes Forgødtbefindende, hvis man i denne Forbindelse kan bruge Ordet Forgødtbefindende. Jeg er bekendt med en Række haarrejsende Eksempler paa, hvad man i den Henseende byder de arbejdsløse. Jeg skal spare Tinget for Anvendelse af en Del Tid ved kun at citere et enkelt — det er til Gengæld talende. Skanderup Kommune i Jylland undser sig ikke ved i visse Tilfælde at give de arbejdsløse 1 Kr. om Dagen, selv om det drejer sig om Familieforsørgere. I et bestemt Tilfælde, berettes det til mig, anviste man en arbejdsløs, der havde Kone og 1 Barn, og som havde faaet 1 Kr. om Dagen i Hjelpe fra det sociale Udvalg samt 1 Liter Mælk om Dagen og for et Par Kroner Varer hos Købmanden om Ugen, Arbejde hos det Landbrug, der raaber paa Arbejdskraft, og Lønnen var 1 Kr. om Dagen. Han nægtede at tage Arbejde og blev sendt paa en Tvangsarbejdsanstalt.

Jeg forstaaer godt, at de Herrer fra Venstre knurrer, det generer, det er nemlig en Venstrekommune. Tilfældet er ikke enestaaende... Det ærede Medlem Hr. Jønson behøver ikke at more sig over Bemærkningen til Venstre, for det er det ærede Medlems egen Socialminister, som har gennemført denne Lov, og som godkender den Slags Behandling af de arbejdsløse rundt omkring i Landet.

Under disse Omstændigheder maa vi have Ret til at spørge: Skal der ingenting gøres? Skal man sende Rigsdagen hjem efter det, der er sket her i Dag, som min Sandten ikke er opbyggende, og lade de arbejdsløse gaa og vente? Priserne stiger hver eneste Dag i denne Tid; de arbejdsløses Understøttelse strækker mindre og mindre til, og samtidig mærker de en mere og mere karrig Politik fra Socialkontorernes Side. Det gaar i særlig Grad ud over dem, der ikke kan faa ordinær Understøttelse, enten fordi de ikke er Medlemmer af Kasserne, eller fordi de har opbrugt den ordinære Understøttelse og er kollideret med 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne.

Man har ikke været karrig med Krisehjælp til andre Grupper og Klasser i Samfundet. Jeg vil minde om det, som ikke kan gentages tit nok, at Formueejernes Formuer alene i Aaret 1933 er vokset med 600 Mill. Kr.; de er sikkert siden vokset med betydeligt mere. Jeg vil minde om alle de saakaldte Hjelpeforanstaltninger, man har gennemført for Landbruget, som i udstrakt Grad er kommet det store Landbrug til gode og har medført, at det skovler Penge ind paa den arbejdende, forbrugende Befolknings Bekostning. Det er kommet saa vidt, at en Fløj af det radikale Parti, den, der grupperer sig omkring „Politiken“, maaske ogsaa som valgtaktisk Manøvre, har givet sig til at angribe den af Regeringen selv foreslaaede Destruktionsordning med nøjagtig de samme Argumenter, som vi Kommunistgang paa Gang har anvendt her i Tinget, hvor imidlertid saavel Socialdemokratiet og Det radikale Venstre som Venstre og Det konservative Folkeparti stemte for denne Destruktionsordning. Denne Politik fortsættes, men der gøres ikke noget for at hjælpe de arbejdsløse, skønt det er øjensynligt for enhver, at Forholdene har forrykket sig afgørende til deres Ugunst paa Grund af Prisstigningen og paa Grund af, at saa mange Tusinde er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen.

Man har heller ikke været karrig med Hjelpe til andre Grupper og Klasser i Samfundet. Lad os blot som Eksempel tage